

foreslås udvidet til også at omfatte B-medlemmer. Adgangen til lægehjælp til fødende, herunder til narkose, foreslås udvidet til at omfatte alle, der ønsker det.

Fribefordringsreglerne er søgt forenklet, og forskellige skævheder foreslås ændret.

5) Lovforslagets samlede økonomiske virkninger.

I tilslutning til de bemærkninger, der er gjort foran til de enkelte afsnit, bemærkes, at lovforslaget medfører følgende *merudgifter for statskassen*:

Den under afsnit 1) omtalte ændring af sygeforsikringens struktur:

Statstilskud, 5 kr. årlig pr. B-medlem	ca. 2 mill. kr.	
Forøgelse af statstilskud til sygehusene på grund af nedsat takst også for B-medlemmer	ca. 2 — —	
		4 mill. kr.

Ophævelsen af alders- og helbredsbestemmelserne samt varighedsbegrænsning af sygeforsikringens ydelser 1 — —

Bortfald af tilskud for kronisk syge . . . ÷ 1 — —

Forslag til dagpengeordning 12,5 — —

Samlet merudgift for statskassen ca. 16,5 mill. kr. bortset fra en eventuel merudgift som følge af forbedring af forskellige ydelser (hvortil statens tilskud udgør $\frac{1}{4}$ af udgiften for A-medlemmerne).

Statstilskuddet til medicin til B-medlemmerne modsvares af et lige så stort tilskud fra apotekerfonden, der bortfalder.

For *kommunerne* medfører forslaget en udgift til barseldagpenge på 6 mill. kr., medens kommunernes udgift i henhold til folkeforsikringslovens § 13, stk. 4 til barseldagpenge, samt et hidtidigt tilskud fra kommunerne vedrørende forskellige medlemmer optaget med vedtegning om hyppigt tilbagevendende eller uheldelige sygdomme eller legems svaghed har udgjort ca. 2 mill. kr. Denne udgift bortfalder, og tillige bortfalder udgiften til forsorgshjælp til personer, der ikke har kunnet få hjælp af sygekassen. Merudgiften for kommunerne udgør således højst 4 mill. kr. bortset fra eventuelle merudgifter til fribefordring.

For *sygekassernes* hidtidige nydende medlemmer påregnes ingen væsentlige forandringer. For tidligere medlemmer af fortsættelsesygekasserne til medlemsskab i en sygekasses gruppe B som foran nævnt medføre en forøgelse af medlemsbidraget, antagelig på gennemsnitlig ca. 21 kr. årlig pr.

medlem. Samtidig vil disse medlemmers hidtidige rettigheder blive udvidet til at omfatte de ydelser, sygekassernes medlemmer hidtil har haft krav på.

Yderligere kan nævnes de foran omtalte *arbejder- og arbejdsgiverbidrag* til dagpengeordningen.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer:

Til § 1.

Bestemmelsen fastslår indledningsvis retten til nydende medlemsskab af den offentlige sygeforsikring og pligten for personer, der ikke er nydende medlemmer, til at være bidragydende medlemmer. Dette ligger på linie med den nuværende affattelse af folkeforsikringslovens § 1, stk. 1, med de ændringer, der er en følge af, at der fremtidig kun påtænkes én slags sygeforsikringsorganer, sygekasserne.

Til § 2.

Stk. 1 svarer til folkeforsikringslovens § 2, stk. 1, 1. og 2. pkt.

I overensstemmelse med kommissionens forslag (betænkningen side 117-118) foreslås fremtidig kun anerkendt én sygekasse i hver kommune, dog bortset fra eksisterende landsomfattende sygekasser, (d. v. s. „Døves sygekasse“, idet Statsbanepersonalets sygekasse, som ligeledes forudsættes opretholdt, anerkendes i henhold til den særlige lovgivning herom, jfr. f. t. lov af 27. marts 1934). Der stilles derimod ikke forslag om, at en sygekasses område højst må omfatte én kommune, idet der i et betydeligt antal tilfælde findes sygekasser omfattende flere mindre kommuner, hvilket må anses for ønskeligt. Den foreslåede hjemmel til særregler for København og Frederiksberg er begrundet med, at den eksisterende ordning i disse kommuner er baseret på distriktssygekasser i et nøje samarbejde; men efter lovens forudsætning om, at der for hvert område kun skal findes én anerkendt sygekasse, vil der ikke blive tale om dispensation til at opretholde fagkasser.

Når der kun kan anerkendes én sygekasse i hver kommune, er de hidtidige bestemmelser i folkeforsikringslovens §§ 2 og 4 om faglige sygekasser unødvendige. Om de problemer, som må løses ved sammenlægning af flere bestående sygekasser inden for samme kommune, henvises til overgangsbestemmelserne i § 64.

Man har fundet det unødvendigt i loven fortsat at medtage reglerne i folkeforsikringslovens § 2, stk. 3, om de aktstykker, der skal fremsendes sammen med begæring om anerkendelse af en sygekasse, idet der faktisk er anerkendt sygekasser omfattende hele landet, og det afgørende er, at